

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **fortell, s. r. o.**, se sídlem Nádražní 1111, Lanškroun, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Pardubický kraj**, se sídlem Boženy Němcové 2625, Pardubice, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 17. 5. 2016, čj. 52 Af 31/2016 – 51, o návrhu na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

Ing. Lubomíru Zemanovi, znalci ustanovenému rozhodnutími Finančního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 3. 11. 2015, čj. 1452001/15/2809-60563-602572, ze dne 29. 2. 2016, čj. 280924/16/2809-60563-609214, **s e u k l á d á**, aby se zdržel vykonávání znalecké činnosti ve všech daňových řízeních vedených se žalobcem do doby, než nabude právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 17. 5. 2016, čj. 52 Af 31/2016 – 51.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) ve včas podané kasační stížnosti navrhuje zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatele na ochranu před nezákonným zásahem. Stěžovatel se žalobou domáhal určení, že zásah žalovaného spočívající v ustanovení Ing. Lubomíra Zemana, nar. X, znalcem na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, čj. 1452001/15/2809-60563-602572, a ze dne 29. 2. 2016, čj. 280924/16/2809-60563-609214, v daňových řízeních vedených se žalobcem byl nezákonný. Dále žádal, aby soud žalovanému přikázal vyloučení uvedeného znalce pro jeho podjatost ze všech daňových řízení vedených ve věci žalobce, ve kterých byl ustanoven na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, čj. 1452001/15/2809-60563-602572, a ze dne 29. 2. 2016, čj. 280924/16/2809-60563-609214, a zároveň, aby žalovanému zakázal ustanovit Ing. Lubomíra Zemana znalcem v některém dalším daňovém řízení ve věci žalobce pro futuro. Součástí kasační stížnosti byl i návrh stěžovatele na vydání předběžného opatření

[2] Stěžovatel odůvodnil návrh tím, že v daňových řízeních stěžovatele za zdaňovací období 2008, 2009, 2011, 2012 a 2013 byl za účelem posouzení výzkumně-vývojové činnosti stěžovatele ustanoven znalec Ing. Lubomír Zeman, který působí majetkově i funkčně v přímých konkurentech stěžovatele – společnostech PLAST FORM SERVICE I. M., spol. s r. o., a PLAST FORM SERVICE, s. r. o. Ustanovením tohoto znalce již vznikla stěžovateli újma, neboť mu coby konkurentovi musel vydat podklady pro znalecké posouzení. Znalec již vydal znalecká posouzení, která jsou dle názoru stěžovatele nepravdivá a vypracovaná

za účelem poškození stěžovatele. Hrozí, že stěžovatel bude muset podjatému znalci vydat další podklady obsahující obchodní tajemství stěžovatele. Pouze vydáním předběžného opatření je možné zamezit tomu, aby byl stěžovatel povinen vydat znalci další podklady obsahující obchodní tajemství a nejnovější výsledky vývojové činnosti stěžovatele a jeho nejcennější know-how. Újma stěžovateli v tomto ohledu již vznikla a návrhem na předběžné opatření se domáhá toho, aby nevznikla další.

[3] Žalovaný navrhl zamítnout návrh na vydání předběžného opatření, neboť jeho odůvodnění je založeno pouze na spekulacích stěžovatele o tom, že ustanovený znalec poruší svůj slib mlčenlivosti a zneužije informace, k nimž se prostřednictvím znaleckého posuzování dostane.

[4] Podle ustanovení § 38 odst. 1 s. ř. s. platí, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Předběžné opatření může v souladu s § 120 s. ř. s. vydat i Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu ve věci ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je možno obecně za vážnou újmu označit takový zásah do právní sféry účastníka, který představuje její natolik zásadní narušení, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, čj. Na 112/2006 – 37).

[5] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele na vydání předběžného opatření a dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky stanovené § 38 s. ř. s., neboť je potřeba zatímne upravit poměry účastníků v projednávané věci. Podle tvrzení stěžovatele v žalobě, která podložil písemnými důkazy, žalovaný ustanovil znalcem v daňových řízeních stěžovatele osobu, která je majetkově i funkčně spojena s přímým konkurentem stěžovatele. V řízení o žalobě nedošlo k meritornímu přezkumu tohoto tvrzení, prozatím je tedy nelze považovat za prokázané ani vyvrácené. Při rozhodování o předběžném opatření nelze předjímat výsledek rozhodnutí o věci samé, proto nelze vždy učinit jednoznačný (konečný) závěr o důvodnosti tvrzení navrhovatele (shodně viz rozsudek ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76).

[6] Nejvyšší správní soud konstatuje, že pokud by tato tvrzení byla důvodná, osvědčují nebezpečí vzniku vážné újmy, neboť stěžovatel je nyní povinen (viz § 93 odst. 3 daňového řádu) dotyčnému znalci vydat dokumenty a podklady vztahující se k předmětu jeho činnosti a obsahující kromě obchodního tajemství i popis jeho vývojové činnosti a jeho know-how. Je-li přímým konkurentem stěžovatele, dostal by prostřednictvím znalecké činnosti svého jednatele a společníka, přístup k informacím, s nimiž by se za normálních okolností neměl možnost seznámit, a které jsou způsobilé stěžovatele přímo poškodit nejméně v konkurenčním boji.

[7] Mezi účastníky je sporné, zda ustanovený znalec je či není ve věci podjatý. Za těchto okolností nepovažuje Nejvyšší správní soud pro posuzování návrhu na vydání předběžného opatření za správný a důvodný ani argument žalovaného, podle něhož je znalec povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které zjistí během své znalecké činnosti. Tuto povinnost sice zákon o znalcích a tlumočnících v ustanovení § 10a znalcům stanoví, ale zároveň jim též zakazuje podat posudek, jestliže lze mít pro poměr k věci,

pokračování

k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnost o jejich nepodjatosti (§ 11 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících). I přes povinnost mlčenlivost nelze připustit, aby znalecký posudek podával podjatý znalec.

[8] Nejvyšší správní soud z těchto důvodů návrhu stěžovatele na vydání předběžného opatření uvedeného ve výroku rozhodnutí vyhověl.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu